

De Drietand

Hallo duikvrienden, hier zijn we alweer met een nieuwe uitgave van ons clubblad. Het lijkt wel alsof de vorige pas gisteren verscheen. In elk geval dit is een "vakantie uitgave" wat dus betekent dat het duikseizoen reeds volop aan de gang is.

Zoals je weet kan je ons tijdens de zomermaanden terugvinden aan de Oosterschelde op onze vaste stek aan "de punt".

Voor wie zeker wil zijn dat hij of zij zijn of haar duikmaats daar zal aantreffen kan best eerst contact opnemen met mij (ik heet tot nader order nog steeds Freddy) of wie mij zijn internetadres bezorgd kan ik wekelijks een mailtje sturen waar je alle info over de zondagse duik kan terugvinden. (bezorg je internetadres op : freddy.vangoethem@skynet.be) Alles hangt immers van het weer af !

verder vind je in deze Drietand een verslag terug van de "plezante wandeling" (Harry heeft weer meer dan zijn best gedaan, zodat het zoals gewoonlijk een hele opgave zal zijn alle tekst in deze uitgave kwijt te geraken !)

Ook wat reclame voor het nieuwe initiatief (aquagym) mocht natuurlijk niet ontbreken. Verder de gebruikelijk items, zoals de mededelingen en een aflevering "biologie" (dit keer behandelen we de heremietkreeft)

Ook enige info in verband met de nog steeds gesloten duikstek, Muisbroek (U waarschijnlijk beter bekend als "de put van Ekeren)

Zo beste duikvrienden, genoeg gezeverd laten we maar overgaan tot het "ernstige" werk. Veel leesplezier, en denk er om : "Wat je ook doet, doe het veilig !"

Volgende kandidaten legden met succes het theoretisch examen voor 2* D af (in alfabetische volgorde) :

Claes Stefanie – Gielen Dirk – Lecossois Eva – Mariën-Bouwens Sara

Dikke proficiat !!

Gebruik duikmateriaal.

U wenst buiten te duiken en hierbij gebruik te maken van clubmateriaal ?
Geen probleem ! U dient zich echter wel aan de volgende regels te houden :
Indien de fles leeg wordt meegenomen (minder dan 90 bar/l) dan mag deze ook leeg worden teruggebracht.

Wanneer bij het afhalen nog 90 bar/l in de fles is dient € 1 extra te worden betaald en € 2 indien de fles vol is bij het afhalen. In al deze gevallen mag de fles leeg worden teruggebracht !

Huurgeld ontspanner :	€ 2.5 / week
trimvest :	€ 2.5 / week
fles :	€ 2.5 / week

Direkt te betalen bij het afhalen !!

“Mecheleirs ? Gien gemakkelijk volkske!”

Gelukkig was de Mechelse zegswijze: “’t Is weir oem a bloet gat te lôate zeen!” die dag niet van toepassing. Minstens één van de Maneblussers onder de Neptuners moet stiekem wat eieren naar de Arme Klaren gebracht hebben, want het weer op de “Plezante Wandeling” was met recht en reden plezant te noemen. Het “Begôanegat”* was bovendien, volgens de constataatie van onze gidsen, de Ferre en de Rudy, volledig open, wat alle goeds liet voorzien op weergebied. (*Vertaling: Begijnengat. Verklaring: Eén bil van het zgn. “Begôanegat” ligt, van aan “’t stadhôds” gezien, links van de toren, zijnde het “Groet Begôanhof”. De rechtse bil is het “Klôan Begôanhof”. De “Katelôanestrôt” ertussenin is ... (Juist!), maar wat de toren, ingeplant aan het begin ervan, in dit verhaal komt doen, liet zelfs de Ferre onverklaard. Volgens de Maneblussers van “intramuros” komen alle weersverschijnselen via het Begijnengat over hun hoofden.)

Dat de Mechelaars genoemd lichaamsdeel trouwens vanouds als een zeer expressief communicatiemiddel beschouwen, bewees de Ferre door ons attent te maken op één van de beeldjes in een decoratieve fries, hoog aan het stadhuis. Een middeleeuws dametje maakt ons daar, mits haar gebaar, duidelijk dat “Wa da’s hie vantôad beslisse, da’s oem a bloet gat te lôate zeen!” een Mechelse volkswijsheid van alle tijden is. “Een parking onder de Groete Met môake!!! Wie heult da na in zône kop! Binnekeut emme de patrons van de staminees aan de Met giene nôagel mier oem un gat te krabbe, want dan zeen ze giene mens nimiër!”

De verwijzing naar die “nagel” en dat “gat” in het gezegde is overigens een

onofficieel bewijs voor de hoge ouderdom van onze stad, want wijzend op klassiek

Grieks- Romeinse invloeden in het Mechels taalgebruik, den tijd van Jules Cesar dus! Immers, anders dan wat de meeste viespeuken denken (U ook?), gaat het in deze zegswijze om een ijzeren instrument, “nagel” genoemd, dat door iedere Romeinse legioensoldaat te velde gebruikt werd om buiten het legerkamp een “gat” te graven teneinde hun ontlasting te begraven. “As ze slôage kreges en ze ginge loepe, smeite z’ al un bageuze weg, behalve ... unne nôagel, want damei konne z’ un nog verweire!” Zonder nagel was men dus reddeloos verloren. Ferre demonstreerde dit alles, uiteraard met de gepaste eerbied, aan de hand van de nagel achtergelaten door ex-burgemeester Bervoets na de laatste verkiezingen. Het uit volle borst gezongen “Loep, loep, de gardevil is da!” was hier dan ook zeer passend.

Zelfs de grote Keizer Karel moest al ervaren dat zijn stadsgenoten “gien gemakkelijk volkske zen” toen hij - er wat haveloos uitziend, na een helse jachtpartij - in een herberg aan de Grote Markt wou overnachten. (Waarom hij dat niet “thuis” deed, bij zijn tante, die hem opvoedde in haar paleis in de Keizerstraat, is me niet zo duidelijk ... of toch (?): ook hij dronk immers graag een Carolusje!) Hij was er bij het inchecken nogal veeleisend, waarop de baas, die hem niet herkend had, hem in het courante Mechels terecht toevoegde: “Stront, wie hê me geschéite!” (Dit volgens Ferre & Rudy!) Gelukkig voor de kastelein nam de keizer het humoristisch op en veroordeelde de herberg voortaan tot het dragen van de naam “In den (ongelikten?) Beer”, een straf die tot op

heden punctueel ten uitvoer wordt gebracht. Persoonlijk denk ik trouwens dat we een verre nazaat van deze beruchte kastelein in de bar van ons zwembad achter de toog hebben staan. Hij is niet zó kwaad als hij soms klinkt, maar dat moet je wél weten! Vergeet trouwens nooit dat hij - volgens eigen zeggen - enkel uit pure liefdadigheid, zijnde één van de werken van barmhartigheid, onze dorst lest, want op zijn vrije dag!!!

Hoge en/of beroemde gasten kende Mechelen overigens wel meer. Zo logeerde in Hotel de Kraan op de Grote Markt “de Fikken Hugo” (Victor Hugo), die ter plaatse onze toren, beiaard en kathedraal poëtisch beschreef (op de ruit van zijn kamer krassend met een diamant uit zijn ring) als: “Een piano van vierhonderd voet, met de toren als klankbord...” Vorig jaar konden we op onze wandeling vaststellen dat dat niets overdreven was! De Mechelse beiaardiers zijn dan ook gevierde helden, reden waarom we op de IJzerenleen halt hielden aan het voormalig huis van beiaardier Jef Denyn. Deze klokkenmagiër viel in 1941, tot verdriet van de Maneblussers dood in een proletarisch pissijn vlak voor het station (van ‘t verschieten, volgens de Rudy). Zijn opvolger, Staf Nees, wonend “In den Engel”, vlak tegenover Jef, viel in 1965 dood voor diens deur. Sindsdien pronostikeert men in Mechelen over waar zijn opvolger, Piet van den Broek, nu op rust, ooit zal doodvallen. Wordt het Den Engel??? Of eerder de deur van Jef??? Voor de huidige beiaardier, Jo Haesen, is er geen probleem, volgens de Ferre, want Jo zweeft nu al constant op wolkskes. Geen wonder, vind ik persoonlijk, want hij mocht in 1981 de Antwerpse toren ruilen voor die van Mechelen, waardoor hij nu al, bij leven, in de zevende hemel vertoeft! Geef hem maar eens ongelijk daarin! Zelfs zijn haar vertoont nu al onvervalste engelenkrulletjes! Meer dan één beiaardier “fret zijn kas op van jaloezie”, zoveel is wel zeker, maar voor zoiets heeft de Mecheleir een snedige terechtwijzing

klaar, zo leerden we : “Fret a haar oep, schet kalotte en ga’d a peruk in Parôas verkoepe!” Dat Maneblussers onderling ook wel eens jaloers durven zijn en neigen tot elkaar de loef afsteken, bleek volgens onze gidsen toen “den opticien op de Lein (IJzerenleen) ne glaze gèvel had late pleutse en zenne gebûûr, de Véritas, dan maar ne groete knop op zenne gèvel had geplakt.” Men moet inderdaad “nôôt hoeger wille kakke dan ze gat stôa!” al dient gezegd over sommigen: “A schet in zen hand en ‘t is een wafel!” Wie op de wandeling was, weet vast nog wat hiermee wordt bedoeld, want de Rudy en de Ferre lieten niet na ons voortdurend uitvoerig in het Mechels spraakgebruik en de juiste dictie te onderrichten, zoals dat gemeengoed was van bv. Rikske “den Bult”, “a klôa jeirdolleke (aardhommeltje) da altôad onderwege was me ze’nen trekzak.” Daardoor had hij na zijn tweede pint al te veel op en dan hingen ze hem gewoon aan de kapstok.

Ondertussen stonden we aan de Deel (Dijle), ter hoogte van “De Zalm”, zodat de Ferre en de Rudy het gepast vonden hun geboorteplaats te bezingen:

“Ons moeder was een Mecheles,
Heur wieg stond aan de Deel
En da stond oek de môan,
Kreeg me leven een lôan
En damee blôaf ik zoe fideel!!!

Joinjoin! Enz.

Hier was het trouwens de plaats waar de meeste “strôatjoeng” rondhingen “oem deujgenietestrejke ôôt te hale”. Stafke, een wat simpele notoire doddelaar - meesterlijk geëvoceerd door de Rudy - speelde er soms mee “tsjoekentreintje”, al ging hij daarin soms wat té ver. Zo draaide hij eens aan “de manivel van een beirkôar” (beerkar), zodat al de walgelijk ruikende beer den Bruul in liep. Santé!!!

Het was inderdaad het meest geschikte moment om de inwendige mens te besproeien, vermits de “Opsignoorke”, het moederschap van de rondvaartsloepen, daar uitnodigend met zijn terras op het dek naar ons lag te lonken. Het was er zalig

pintelieren! De meesten kozen - zeer verstandig - voor een Blusser of een Carolus (al dan niet trippel), want zoals onze gidsen ons nadien toevertrouwden: “Van ne Maes kredde een volle blaas, van ne Stella weurde olala, van ne Jupiler kredde nen druppeleir, van Geus kredde ne rooie neus, van Kriek weurde ziek, van ne Leffe komde t’rug oep a effe, van Kwak kredde groete kak, van Brigand weurde ambetant, van nen Trapist kredde zoe nen tist, **môa ...**

van de biere van **Den Anker ...** weurde **slanker !!!**”

Je merkt het: de Mecheleir is een uiterst kieskeurig persoon, die zeer begaan is met zijn gezondheid en die ook wéét wat goed is voor hem! Daarom waren er langs de kaden van de Deel vroeger dan ook 28 “staminees” te vinden.. Rond de Grote Markt en den Bruul werden er in café’s echte revue’s opgevoerd, ten bewijze waarvan volgend pikant succesnummer ten gehore werd gebracht:

“Jefke was nen oepgeschoute joenge, Mieke was een flinke boeremôad en z’ hieve alle twië van boekesproenge in het kôre of oep een grestapôat!”

Hoe zoiets gewoonlijk afloopt is algemeen bekend, maar toch was hier het einde niet zo voor de hand liggend. Ik kan hier niet alles volledig uitschrijven - de Freddy gaat me nu al doodschieten omdat ik het wéér eens veel te lang heb gemaakt - maar we hebben een Mechels volkskenner in onze rangen, die aan de Oosterschelde al wel eens Mechelse liederen wil vertolken in de nasleep van een genoeglijk flesje wijn ... Dus kom eens luisteren! Ik ben er zeker van dat de Jokke het betreffende lied kent en gewoonlijk laat hij zich niet lang pramen!

‘t Is echter niet ál pret en plezier in Mechelen, er zijn ook zaken die het Maneblussershart bedrukken. Zo is er de “Straat der Zuchten” (Begijnenstraat). Annette meende dat het wat te maken had met de zuchten die zij er heeft gelaten toen

ze in die straat naar school ging ..., maar nee, het gaat om iets dat de Mecheleir véél hoger zit: het kantoor van de balastingen, dat daar vroeger gehuisvest was! Men beweert dat het Christusbeeld, dat op het gazon naast de kathedraal staat (nu geoxideerd tot “ne grûne joenge van Agalef, ma waarveur Van Den Lanotte ooit heeft model gestôan”) daarom met zijn linkerarm naar de post wijst: “Heult âule geld ma van de post!” en met de rechter naar het straatje.”En brengt het nôar ... (nogmaals juist!)

Links van de toren, op de plek waar 41 “brigands” uit de Boerenkrijg werden gefusillieerd door de Fransen, hangt nog “een Jûzeke in’t zwet” aan het kruis. Zatte Pier, “ne pottepeï oit de Hiëmbemt” kwam daar ‘s avonds laat, vaak “goed in de wind”, telkens voorbij en, godvrezend als hij was, zei hij steeds: “Ha! Dag Lieven Hiër!” Tot op een avond dat hij weer “op de potten geweest” was een holle stem galmde: “Ha! ‘t Is de Pier!!!” In ons geval was het de Rudy, die stiekem achter de sokkel geslopen was en die ons, net zo geschrokken als Pier toen, liet opveren. De weergalm in die hoek tussen de toren en het kerkschip klinkt inderdaad als niet van deze wereld. Het hoeft ons dan ook niet te verwonderen dat Zatte Pier toen nog nooit zo snel in zijn bed heeft gelegen! Maar er zijn ook uitzonderlijk dappere Mecheleirs geweest en dan heb ik het niet bepaald over die dapperen die de maan gingen blussen! Nee, het gaat om iemand tegen wiens standbeeld we, tot voor kort, in het oud zwembad altijd hebben aangekeken, zonder het verhaal erachter te kennen, namelijk Petrus, “den Ullenklont” (steenkoolklomp) die wel 44 mensen uit de Dijle heeft gered en daarbij zelfs één keer zijn bil heeft gebroken. Een voorbeeld dus voor alle duiker-hulpverleners! (Al beweren kwatongen dat hij er zelf wel een paar heeft ingeduwd om zijn aantal medailles tot boven de 40 op te drijven) Deze en nog véél andere wetenswaardigheden over de Mechelse volksaard, té veel om ze allemaal hier te

noteren, waren op onze studieuittap de revue gepasseerd toen onder het zingen van: "Schoe weir gewest!" onze gidsen onder applaus afscheid namen. Onze maag rammelde zo stillekens aan fameus, maar gelukkig wachtte ons het "Stoofpotje van de brouwer" in Den Anker. Het oude reclamebord dat er aan de muur hing:

Ankerbieren zegevieren!" had gelijk: het met Ankerbier klaargemaakte stoofvlees smaakte voortreffelijk! En Neptune zag dat het allemaal goed was, dus wordt de reeks Mechelse studiedagen in de toekomst ongetwijfeld verder gezet! Op mijn persoonlijk verlanglijstje staat alvast de "Kroegentocht"!

Bericht aan alle waternimfen, (al of niet) gehuwd met een Neptune-duiker :

Dames, als jullie het verslag van de laatste Mechelse Studiedag in dit nummer zullen gelezen hebben, dan zal jullie de goede raad van onze gidsen zeker nog vers in het geheugen zitten: "Van bieren van Den Anker weurde slanker!"

Nu was het ons al opgevallen dat verscheidene duikers na de training genoopt waren deze goede raad in de wind te slaan en ijlings naar huis te vertrekken, omdat hun echtgenote zich daar alleen maar zat te vervelen. Des te meer verheugt ons het initiatief van ons aller onvolprezen Briggitje (van de Freddy) om wat zij en nog vier andere clubdames tijdens een verlofreis naar Cuba als een zeer aangename lichaamstraining ervoeren, ook op de eerste maandag van de maand, om kwart voor negen (Tewater!)

in het toch ongebruikte ondiepe bad verder te zetten. Het moet gezegd, dat het tiental dames dat tot nu toe kwam meedoen zeer enthousiast was over de door Brigitte voorbereide en geleide sessies. Je hoeft er helemaal niet voor te kunnen zwemmen, maar je voelt het 's anderendaags wel wat in je spieren, althans volgens mijn eigen eega. Een teken dat het effectief is geweest!!!

Iedere duikersdame is welkom!

Het is zelfs zó, dat hierdoor ook duikers welke we niet zoveel meer op de training zien weer courant opduiken om wat aan hun conditie te komen doen, te water én aan de bar. We hadden er al véél eerder moeten aan denken: "Cherchez la femme"!!!

MOSSELFESTIJN AAN DE OOSTERSCHELDE

25 AUGUSTUS 2002

WEMELDINGE PARKING

LAAG WATER OM 12H

WEES TEN LAATSTE OM 10.30 H TER PLAATSE, ANDERS LOOP JE HET RISICO GEEN MOSSELEN TE HEBBEN !!!

Pagarus bernhardus (de heremietkreeft)

U heeft ze allicht reeds ontmoet tijdens één van de duiken in de Oosterschelde, de kleine kreeftjes die een op het eerste zicht veel te grote schelp meezeulen ter bescherming van het achterlijf. Het is eerder een beetje een komisch gezicht wanneer de schelp van links naar rechts over hen heen wiebeld.

Maar een heremietkreeft heeft nu eenmaal wel een heel bijzondere manier om zich tegen vijanden te beschermen. Hij verbergt zijn weke achterlijf in een verlaten slakkenhuis van een alikruik en later bij het opgroeien in de lege schelp van een wulk. Deze laatste zijn meestal groot genoeg zodat de heremiet zich bij gevaar hierin helemaal kan terugtrekken. Indien de kust weer veilig is verplaatsen ze zich door middel van de 2 paar voorste looppoten. De achterste veel kleinere pootjes worden gebruikt om zijn "huisje" vast te houden. De heremiet heeft twee scharen, waarvan de grootste wordt gebruikt om de ingang van de schelp bij gevaar af te sluiten.

De naam laat het al vermoeden de heremietkreeft behoort tot de familie van de kreeftachtige wat dus betekent dat hij regelmatig verschaalt en dan telkens ook iets groter wordt. Wanneer de behuizing op termijn te klein is geworden zal hij op zoek gaan naar een grotere schelp. Een gevaarlijke onderneming !

Want op het moment van de "verhuis" is het weke achterlijf onbeschermd en is het dier een gemakkelijke prooi.

Niet zelden wordt de behuizing gedeeld met een borstelworm, deze laatste houdt de binnenkant van het huis schoon en ontdoet het van eventuele voedselresten.

Vaak zijn de slakkenschelpen begroeid met organismen zoals b.v. de ruwe zeerasp of kleine parasitaire anemoontjes. Deze lifters bevatten netelcellen en dienen op deze manier als bescherming tegen eventuele belagers. Heremietkreeften zijn alles behalve kieskeurig als het over voedsel gaat. Het zijn dan ook absolute kampioenen onder de opruimers.

Buiten bij het "verhuizen" wordt de schelp voor nog een andere belangrijke bezigheid verlaten, namelijk voor de paring. Na elkaar vooraf grondig bestudeerd te hebben, heeft de paring plaats, dit neemt minder dan een minuut in beslag. Daarna wordt weer vliegensvlug de bescherming biedende schelp opgezocht. De eitjes worden door het vrouwtje veilig binnenshuis megedragen, na het uitkomen houden de jongen zich eerst een tijdlang op tussen het plankton om later net zoals zijn ouders dat deden op zoek te gaan naar een passende schelp.

Heremietkreeften zijn terug te vinden in alle wereldzeeën. De hier afgebeelde soort komt voor van IJsland en Noorwegen tot Portugal en de Middellandse Zee.

CLUBBARBEQUE + CLUBDUIK

Op Zondag 14 juli 2002

**Afspraak op de "Parking" wees ten laatste om 11.30h ter plaatse
(laag water om 13.20 h)**

(Iedereen brengt zijn eigen barbecue drank en vlees mee)

wij proberen een afspraakje met de zon te versieren, en wie weet zorgt de club wel voor een verrassing ...